GLASILO TABORNIKOV RODU ČRNEGA MRAVA

MRAVLJINČEK

leto 2013/2014
številka 1
april 2014

22. april

Dan tabornikov in dan Zemlje

Taborni krog na Septaborju, Breza, september 2013.

S hribovskim klubom na Veliki Mojstrovki, oktober 2013.

Praznovanje 62-letnice RČM na Brezi, april 2013.

KAZALO

Uvodnik 4

Novice iz Mravljišča

Kratke novice in kaj še sledi ... 5

Mrav mora vedeti

Predstavitev funkcij RU—blagajnik 6
INTERVJU: Na klepetu s starešino rodu 7
Ingver ima čudežno zdravilno moč 9

Mrav na akciji

Zimovanje na Brezi 10
Zimovanje: HEROJ MATEJ 11
Vtisi udeležencev zimovanja 13

Klubski kotiček

Mravi v »prostem času« planinarimo 15
Kino klub 16
Kaj je Super mega zombijem ... 16

Vod se predstavi

Čebelice v Vipavi 17
Vod Zmešani skozi oči njihove vodnice 17
Vod Pogumne rutke 18
Intervju s člani voda Super mega zombiji 19
Nagajive žabice 20

Mrav razmišlja …

Trženje v ZTS 21
Čokolešnik vs. Čokolino – epilog (?) 24
Alfa kolumna 25

S kitaro v roki

Tvoje jutro, tvoj dan 26

Uvodnik

Dragi Mravi!

Uvodnik rada namenim pohvalam. Zakaj? Ker prevečkrat razglabljamo o možnostih za izboljšave, izgubi pa se občutek opravljenega dobrega dela.

Pohvalila bi vodnike, ki organizirajo večino akcij in pridno migajo s svojimi člani. Svojo vlogo jemljejo resno in odgovorno, vodova srečanja so redna, klima v vodih prijetna, člani se udeležujejo različnih akcij.
Pohvalila bi propagandista Mateja, ki je postal vez med rodom in lokalno skupnostjo, ter išče načine, kako se lahko bolje povežemo. Poleg tega je ogromno dela namenil urejanju spletne strani, ki je končno primerna za javnost.
Pohvalila bi starešino z ekipo, ki nam je našla novo mravljišče. Preizkusili ga bomo prihodnjo sezono.
Pohvalila bi vse, ki pridno urejajo Brezo z okolico in ustvarjajo prostor, kamor se z veseljem vračamo.
Pohvalila bi ekipo GG-rac s Tajo na čelu, ki je zopet izpeljala kvalitetno akcijo na mestnem nivoju.
Pohvalila bi starše članov, ki na različne načine podpirajo naše delovanje.

Največja pohvala pa vsem, ki svojo energijo in prosti čas vlagate v grajenje lepšega sveta.

Maja

GLASILO TABORNIKOV RODU ČRNEGA MRAVA

MRAVLJINČEK

Mravljinček je glasilo tabornikov Rodu Črnega mrava iz Ljubljane.
Odgovorna urednica:
Maja Premrl
Glavni urednik:
Matej Plestenjak
Tehnična urednica:
Kristina Šturm
Izhajanje:
Mravljinček izide, ko se nabere dovolj prispevkov. Ta številka je izšla 15. 4. 2014.
Št. 1/2013–2014
Cena enega izvoda:
Za člane brezplačno, za ostale vsaj enkrat zastonj.
Naslov uredništva:
Rod Črnega mrava
Rožičeva 1a
1000 Ljubljana
»Za Mravljinčka«
E-pošta:
rcm@rutka.net

Prispevki v Mravljinčku izražajo mnenja avtorjev.

Pripombe in predlogi so vedno dobrodošli.

Rod Črnega mrava deluje v Mostah že od leta 1952. Še vedno učimo tehniko življenja v naravi in med ljudmi ter močno verjamemo v pomembnost svojega početja. Ponosni smo, da je naš rod med najstarejšimi v Sloveniji.

Kratke novice in kaj še sledi ...

PREGLED TABORNIŠKIH AKCIJ

Začetek taborniške sezone smo otvorili s **Septaborjem**, ki smo ga izvedli na Jančah pri taborniški koči Brezi. Oktobra so se vodi udeležili **fotoorientacije**, novembra smo si ogledali **film Gremo mi po svoje 2** in šli na **MČ vesela srečanja**. Mesec kasneje smo na tradicionalni **Čajanki** pokušali različne vrste čaja, otroke pa je obiskal in obdaril Dedek Mrav. Februarja je sledilo tridnevno **zimovanje**, o katerem si lahko več preberete v nadelavanju. V marcu smo Mravi uspešno soorganizirali in sodelovali na taborniškem tekmovanju **GG-race**. Tekmovanja sta se udeležili tudi dva naša GG voda, ki sta dosegla odlične rezultate. V začetku aprila pa je naš rod dopolnil že **62 let**, zato smo **rojstni dan** obeležili s proslavo in sedaj že tradicionalnim golažem na Brezi.

Matej

URICE ZA BREZO

Med zimovanjem na Brezi, ki se je odvijalo od 17. 2 do 19. 2, smo posvetili tudi nekaj časa urejanju Breze in njene okolice. Skupaj z MČ in GG vodi smo okrasili nekaj odpadnih embalaž ter jih spremenili v posode za hrano, čaje, krpe ... Okolico smo popestrili z živahnimi smerokazi, nasekali drva, postavili stojali za sušenje mokrih oblačil, kar nam je v času zimovanja prišlo zelo prav. Ob tem smo se seveda zabavali in ustvarjalno izražali.

Nika

Koledar akcij, pomlad–poletje 2014

12. april	*FEŠTIVAL*
15. april	*ČISTILNA AKCIJA*
17. maj	*EMONA*
24. maj	*ŽABOBOJ*
21.–22. junij	*PP POTEP*
4.–8. julij	*KONAČARSTVO*
5.–8. julij	*GG POHOD*
9.–19. julij	*TABOR*
20.–29. avgust	*GG IN MČ VODNIŠKI TEČAJ*

Predstavitev funkcij rodove uprave: BLAGAJNIK

Tako kot v drugih društvih, imamo tudi v Društvu taborni-kov rodu Črnega mrava opre-deljene nekatere funkcije ozi-roma zadolžitve, brez katerih društvo pač ne more delovati. Rodova uprava je eden od organov društva (poleg občne-ga zbora, nadzornega odbora in disciplinske komisije), ki vodi delo rodu. RU sestavljajo starešina rodu, pomočnik sta-rešine rodu, načelnik rodu, rodov tajnik, pomočnik nače-lnika, rodov blagajnik, rodov gospodar, rodov propagandist in največ trije drugi člani rodo-ve uprave, ki jih izvoli občni zbor.

V vsaki številki Mravljinčka bomo predstavili eno od funk-cij RU in s tem tudi o s t a l i m č l a n o m približali delovan-je rodu.

BLAGAJNIK

Blagajnik je ena od stalnih funkcij v rodovi upravi. Naloga blagajnika je, da zagotovi tekoče poslovanje z gotovino in s poslovnim raču-nom. V imenu rodu tako račune plačuje in jih izstavlja. Ostale čla-ne RU spominja na prinašanje originalnih računov. Skrbeti mora za knjigo prihodkov in odhodkov, v kateri mora kronološko, natanč-no in ažurno voditi ves promet. Bdeti mora nad dolgovi in terjat-vami ter poskrbeti, da se na kon-cu vse poravna in uredi. Prav tako spremlja in je pozoren na morebi-tne spremembe zakonodaje na področju plačilnega prometa. Ob koncu leta pripravi finančno poro-čilo za občni zbor in pripravi podatke za pripravo poslovnega poročila, ki jih potem posreduje računovodskemu servisu, ta pa jih pripravi oz. uredi in posreduje na DURS in AJPES.

Delo blagajnika, čeprav ne atrakti-vno in ne povezano s taborniško dejavnostjo, mora biti odgovorno in je s stališča obstoja društva nujno.

Rok Zaletel

INTERVJU:
Na klepetu s starešino rodu

»Premalo se zavedamo, da že samo s svojo prisotnostjo in osnovnim delovanjem v taborniški smeri naredimo ogromno zase in za naše člane.«
David Šturm, starešina RČM

Kdaj in kako si začel svojo taborniško pot?
»Ne spomnim se ravno katerega leta je to bilo, je pa bilo okoli leta 1998 ali 1999. Preden sem se sam pridružil tabornikom, je bil že moj brat del te zanimive družbe. Hodili so na razne pohode in avanture in začelo me je zanimati. Vse se je začelo z latrino na tabornem prostoru na Klivniku (zgornji plac). Z Rokom sva cel dan kopala luknjo za naš taborni WC – latrino. Takrat mi je postalo res »kul«. Pred taborništvom sem kot planinec hodil na planinske tabore in zdaj skupaj s taborniki prav lepo nadaljujemo tudi v tem stilu.«

Katere funkcije si pa v rodu že opravljal?
»Bil sem vodnik, načelnik, načelnik PP kluba, zdaj sem starešina. Delal sem pa tako rekoč že vse in več zadev hkrati. Sedaj nas je več in smo malo drugače organizirani.«

Si že kdaj »nastopil« v funkciji starešine na taborjenju ali večdnevni akciji?
»Ja, prej sem že bil starešina na taborjenju, kar zna biti kar zahtevna funkcija (vse je odvisno od ljudi s katerimi delaš na taboru). Na enem prav posebnem taborjenju, na katerem sem bil sicer taborovodja, sem moral delovati tudi kot starešina. To je bil tabor, na katerem so se razvile in naraščale napetosti med vodstvom (zadeva je odmevala še celo naslednjo sezono). Takrat je bilo potrebno umiriti strasti in se pozno v noč pogovarjati o nastali situaciji. Ni bilo lahko. Je pa bila to zelo dobra šola potrpljenja in mediacije. Drugače je pa večinoma vse v dobrem vzdušju in zabavno.«

Ti je kakšno taborjenje ostalo v posebnem spominu?
»Vedno je kaj, kar si zapomnim, sem pa spomine s taborov že nekoliko pomešal med sabo. Meni je bilo vedno super taboriti. Na zadnjih taborjenjih sicer nisem

mogel biti prisoten na celem taboru, pred leti pa so bila taborjenja, ko smo bili tudi po več kot en mesec na tabornem prostoru. Bilo je res »hudo«. Težko bi se odločil in izbral en tabor, ki je bil res tisti najboljši. Vedno se bom na primer spomnil, kako sva bila skupaj z Medom v šotoru in sva vedno zmagovala v ocenjevanjih pospravljenosti in urejenosti. Z ekipo, ki zdaj sicer ne deluje več v isti sestavi, smo se imeli res noro dobro.«

Ti je v spominu ostalo naj kosilo?
»Da, prvo kosilo na srednjeveškem dnevu, ko smo lahko jedli le z rokami. Imeli smo piščance na pladnjih, krompir in smo si res »dali duška«. To je »the best«, še več takih nevsakdanjih stvari bi moralo biti.«

Bi kaj sporočil ostalim tabornikom, staršem, bodočim starešinam?
»Ja, za sporočiti imam ogromno, a ne bo dovolj prostora v Mravljinčku. Sem razmišljal o tem, da se moramo bolj zavedati, da smo taborniki prostovoljno društvo (v zelo pozitivnem smislu). To pomeni, da se vse, kar se tukaj dogaja, dogaja zato, ker smo tukaj pravi ljudje. To je osnova. Mislim, da na to radi pozabimo in stvari zapletemo.
Po mojem mnenju se premalo zavedamo, da že samo s svojo prisotnostjo in osnovnim delovanjem v taborniški smeri naredimo ogromno zase in za naše člane.

Lep primer je tabor. Že to, da imajo otroci možnost živeti z naravo, si umivati zobe v potoku, vsak dan nabirati drva, spati v šotoru, vzdrževati skupni ogenj in se v zdravem okolju družiti z ostalimi taborniki vseh starosti, je super in edinstveno doživetje. S tem jih (in sebe) učimo odgovornosti, reda,

David kot vodnik voda Turjaške Rozamu(n)de, Klivnik 2008.

prilagajanja in veščin sobivanja s ostalimi. Mi pa seveda zraven dodamo še cel program z veščinami, gozdnimi šolami in igrami. To je tisto bistvo, ki ga predstavlja Črni mrav. Brez dvoma smo lahko ponosni nase, naše člane in naše društvo.

Zdaj pa se lahko ozremo na vse naše dosežke tekom celotne sezone, ali pa tekom vseh naših aktivnih let ali pa kar 62 let nazaj. Jaz se bom kar razpočil od ponosa (*nasmeh*).

Pa ZDRAVO, gremo v naravo!«

Intervju pripravil
Matej Plestenjak

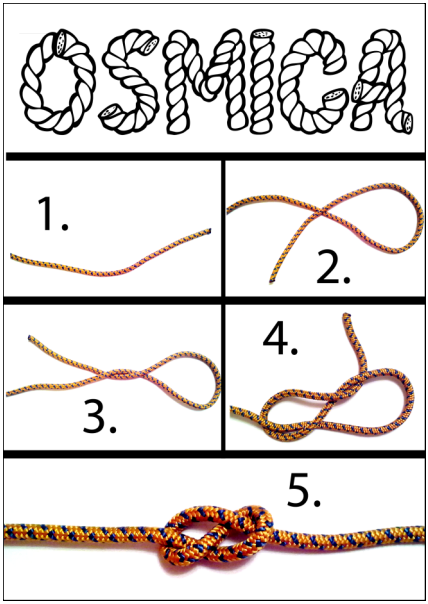

INGVER ima čudežno zdravilno moč

Skozi zgodovino se je ingver uveljavil kot čudežna zdravilna rastlina. Njegov sloves se je začel v Aziji, od koder tudi izvira, se v srednjem veku razširil tudi v Evropi in nazadnje še v Ameriko. Čeprav v slovenski kuhinji njegova vloga ni prav velika, pa je vseeno dobro vedeti, katere so njegove najbolj koristne značilnosti in kako ga lahko uživamo.

Ingver koristno vpliva na zdravje v kakršni koli obliki, torej ga lahko uporabimo za čaj (nariban ali narezan na rezine), kot začimbo ali pa se posladkamo s kandiranim ingverjem. V vseh naštetih oblikah pomaga pri prehladu, slabosti (zaradi vožnje, krčih v trebuhu, preprečuje bruhanje ...), prebavi, vrtoglavici, vročini ter glavobolu. Vsebuje tudi veliko antioksidantov – 1 žlička je enakovredna porciji špinače! Poleg takojšnjih učinkov pozitivno vpliva tudi na srce in ožilje, raven energije, delovanje jeter, znižuje holesterol ipd.

Ingverjev čaj je v mrzlih dneh še posebej dobrodejen, saj ima

ingver, poleg zgoraj naštetih, še eno všečno lastnost. Ker stimulira krvni obtok, nam da občutek, da smo se pogreli, poleg tega pa nam z dvigom energije pomaga tudi pri odganjanju tako imenovane zimske depresije.

Nauk te zgodbe je torej: žlička ingverja na dan odžene zdravnika stran! (To žal ne velja za otroke mlajše od dveh let, saj so po nasvetu zdravnikov prikrajšani za čudežne učinke ingverja.)

Ingverjev čaj:
- 2 dl vrele vode
- pol čajne žličke sveže nastrgane korenike ingverja (pri kupovanju pazite, da bo koža na koreniki čvrsta)

Skodelico pokrijemo in pustimo čakati 10–15 minut, nato pa čaj odcedimo. Poljubno ga sladkamo z medom, v primeru grlobola pa lahko dodate še nekaj kapljic limone.

Vanja

ZIMOVANJE NA BREZI

Taborniki Rodu Črnega mrava smo zimovanje preživeli v naši taborniški koči Brezi na Jančah. Kljub majhnemu številu udeležencev smo v super vzdušju preživeli lep začetek zimskih počitnic. Za povrh nas je razveselil še sneg, ki ga sprva nismo pričakovali.

Na zimovanje smo se odpravili z vlakom, preostanek poti do Breze pa smo prehodili. Vreme nam ni bilo najbolj naklonjeno, saj je poleg snega padal tudi dež, a z njim nismo imeli večjih težav.

Za mlade tabornike in tabornice smo pripravili pester program, ki je poleg taborniških znanj vključeval tudi zabavne aktivnosti. Naučili smo se sporazumevati z Morsejevo abecedo, GG-ji pa so se še preizkusili v signaliziranju z zastavicami (semafor). Na programu nista manjkala niti lokostrelstvo in lov na lisico, ki so ga za MČ-je odlično pripravili in izpeljali GG-ji. Seveda smo izkoristili sneg in pripravili snežno bitko.

Odšli smo tudi na daljši sprehod do odlične razgledne točke, ki je malo pod vrhom planinskega doma na Jančah. Z razgledne točke smo videli Ljubljansko kotlino, ki je bila tokrat žal v sivi megli – v jasnem vremenu je pa tu razgled fantastičen.

Matej

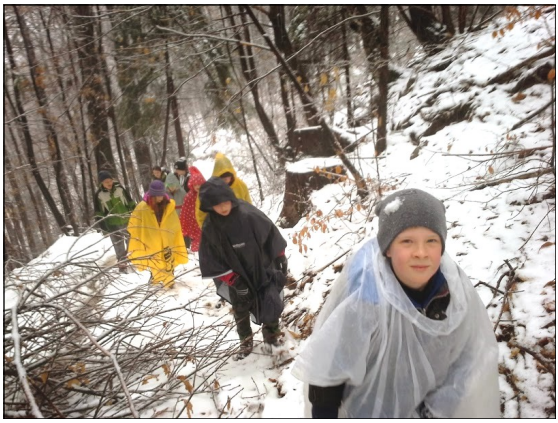

Pohod do Breze v dežju.

Izdelali smo pravi snežni grad.

Zimovanje: HEROJ MATEJ

Šššššššššššššššššššššššš… Rahlo pršenje in vonj po snegu bi me skoraj zazibala v trans, če mi ne bi glasno žuborenje potoka drastično povišalo srčnega utripa. Saj bo šlo…

Te besede sem sicer ponavljala v mislih, a kaj, ko je bil moj notranji glas prepričan, da mi bo spodletelo. Toda ni mi preostalo drugega, kakor da se prepustim usodi in napravim odločilen korak. Globoko sem vdihnila, pogledala svojo ciljno točko (iztegnjeno roko), se pognala v tek in skočila. In nato tema.

»A bomo že šli?!« To vprašanje sem slišala že petič, odkar smo se odločili, da bomo zaradi deževnega vremena osebno prtljago raje odložili v avto. In že petič sem nekoliko zasanjano in zamišljeno odgovorila, da bomo odšli čez nekaj minut. Očitno gre v peto rado, saj se je nenadoma Mito pojavil izza ovinka. Nekateri pogumneži so se odločili, da bodo

nahrbtnike obdržali, ostali pa smo nahrbtnike pustili v avtu. Naša prtljaga se je počasi oddaljevala, zgolj nekaj trenutkov kasneje pa smo tudi mi pustili železniško postajo daleč zadaj.

Potrebovali smo kar nekaj časa, da smo zapustili glavno cesto in nadaljevali po makadamu. Medtem ko so se nekateri udeleženci že veselo pogovarjali, pripovedovali o svojih domačih ljubljenčkih, računalniških igricah in filmih, pa so meni po glavi švigale neštete misli. Izmenjala sem nekaj besed z Vanjo, nato z Janom, pa še nekaj z Niko. Po makadamski poti smo napredovali bistveno hitreje kot po glavni cesti in že od daleč smo lahko slišali glasno žuborenje potoka. In le en bežen pogled, ki je stekel med vodstvom, je potrdil tisto, česar se nihče ni veselil.

Pred nemirno in žuborečo vodo stojimo,
gledamo levo, desno, dol in gor,
v čevljih si poplave res ne želimo,
čas je za vodniški zbor.

Matej pa požvižga se na naše mencanje,
stopi v vodo brez strahu,
en za drugim skačemo mimo kotanje,
zdaj pa s pesmimi pomagamo mu do glasu.

Do točke, kjer smo morali prečkati potok, smo prišli še prekmalu. Že na prvi pogled je bilo videti, da prečkanje te ovire ne bo preprosto. Organizirali smo se relativno hitro in se podali v različne smeri. Pretehtali smo zdaj eno, zdaj drugo možnost, razmišljali in razmišljali… Padla je odločitev, da je najbolj smiselno, da potok prečkamo tako, da se oprimemo upognjenega debla, ki je slonelo nad potokom in se nato z debla odrinemo do nasprotnega brega. Naša izbira se je zdela logična, a kaj, ko je razdalja med obema bregoma izgledala tako velika. Medtem ko smo se nekateri še vedno posvetovali, pa smo zaslišali glasen pljusk in zagledali Mateja v vodi. Eno dejanje je sledilo drugemu in kmalu so se mlajši udeleženci postavili v kolono, nekateri GG-ji pa so se uspeli na drugo stran prebiti z enim samim skokom. Kolona se je iz sekunde v sekundo krajšala, dokler ni pred mano stala Vanja, za mano pa le še Jan. Po Vanjinem srečnem doskoku naenkrat tako pred mano ni bilo nikogar več.

Preden sem dojela, kaj se pravzaprav dogaja, sem začutila pod sabo trdno podlago in ugotovila, da stojim na deblu ter da je Matej

e-pošta: rcm@rutka.net

uspešno ujel mojo roko in me ohranil pri ravnotežju, kot tudi nekaj ostalih pred mano.

Preostanek poti do Breze je tako minil v prepevanju slovenskih prevodov Nirvane in razmišljanju o tem, katere dogodke bi bilo treba objaviti v Mravljinčku. Za konec torej samo še kratek hvalospev Mateju, brez katerega bi verjetno prečkanje potoka trajalo mnogo dlje.

Rebeka

Signalizacija z zastavicami.

Med družabni igro Mesto spi.

Vtisi udeležencev zimovanja

Kako sva morala pisati članek

Bili smo na zimovanju in pisali smo članek za Mravljinčka. Jaz in David sva napisala članek o snežaku. Matej nama je rekel, da morava napisati še en članek. Šla sva na podstrešje in Matej naju je poklical dol. Morala sva napisati članek. In tako sva napisala članek o tem, kako sva morala pisati članek.

Jon in David, Pogumne rutke

Kako sem dobila rutko

Že prvo noč smo šli ven. Z Davidom sva morala najprej opraviti tri preizkuse, preden sva dobila rutko. Preizkusi so bili takšni: na prvem preizkusu sva morala prižgati svečko in jo odnesti do krmilnice. Na drugi nalogi sva si morala skupaj zvezati noge, na zadnji nalogi pa sva morala s pantomimo predstaviti taborniške zakone, ki so bili napisani na listkih. Ko sem dobila rutko, sem bila zelo vesela. Morala sem priseči, da bom upoštevala taborniške zakone. Rutko pa mi je dala Rebeka.

Enja, Pogumne rutke

Zimovanje

Na zimovanju se imamo zelo lepo. Imamo zelo prijazne zimovodje. Tam je tudi dobra hrana, tam je bilo dobro spati in imam dobre prijatelje. S prijatelji zabavamo in čas hitro mine. Od železniške postaje do koče smo hodili 11 km. Med potjo smo se ustavili samo enkrat. Oviral pa nas je tudi potok, a smo splezali na vejo in ga preskočili. Na srečo mi je uspelo priti na drugo stran ne da bi se zmočil, a nekateri so stopili noter in si zmočili noge. Čez 1 km smo končno prišli do koče in se spočili. Zvečer sva pa s prijateljico Enjo dobila rutki.

David, Pogumne rutke

Na zimovanju smo nekaj časa namenili tudi t. i. uricam za Brezo. Med drugim smo izdelali barvite koše za odpadke.

Vsi zimujoči zbrani pred našo taborniško kočo Brezo.

Mravi v »prostem času« planinarimo

Odrasli Mravi smo izven taborniških okvirov precej aktivni tudi pri hoji v hribe. Redno se odpravljamo na različne izlete v slovenske planine. V letošnji sezoni smo tako opravili že vrsto vzponov.

31. oktober 2013 smo v kar pestri zasedbi osvojili **Šitno glavo** (2087 m), **Malo Mojstrovko** (2332 m), **Veliko Mojstrovko** (2366 m) in **Zadnjo Mojstrovko** (2354 m) – Simon, Matej, Miha K. Jana in Rok.

15. decembra 2013 smo se štirje nadobudneži odpravili na štajersko stran Trojan in skočili na **Veliko Raduho** (2062 m) – Daki, Miha K., Majki in Simon.

28. december 2013 smo si privoščili cel sproščevalni vikend in zraven skočili še na **Donačko goro** (884 m) – David, Maja, Miha K., Majki, Jana in Rok.

»RČM« na Donački gori.

7. marec 2014 smo osvojili **Begunjščico** (2070 m) – Majki, Miha K. in Rok.

15. marca 2014 smo se mudili nad Pokljuko in osvojili **Debelo Peč** (2014 m) in **Brda** (2008 m) – Miha K., Jana in Rok.

Mravi na Debeli peči.

22. marca 2014 smo se vrnili na Pokljuko in se povzpeli na **Viševnik** (2050 m) – Majki, Ram, Nejc in Rok.

Do sedaj nas je na izletih še vedno pozdravilo sonce.
Toliko za enkrat. Se vidimo na naslednji hribovski dogodivščini.

Majki in Rok

Kino klub

Kino klub je namenjen vsem, ki jih zanimajo ogledi kino predstav in bi si te ogledali tudi v taborniški družbi.

Klub je v letošnji sezoni kar dejaven. Sezono smo otvorili že oktobra, ko smo si ogledali film **Razredni sovražnik.** Novembra smo napolnili Kolosej, saj nas je kar 40 obiskalo kino predstavo **Gremo mi po svoje 2**. Decembra nas je v kino pritegnil **Hobit: Smaugova Pušča.** V letu 2014 pa se je klub uspel sestati le enkrat, in sicer ob gledanju filma **300: Vzpon imperija.**

Do konca sezone si bomo zagotovo ogledali še kakšen zanimiv in zabaven film.

Rok Zaletel

Kaj je Super mega zombijem ...

... všeč pri filmu Gremo mi po svoje 2?

Ko so peli z žagami (motorkami). Punca se je zaljubila v fanta.

Lina

Film mi je bil všeč, ker je bil smešen.

Nepodpisani

Štajerski vodnik. *Nepodpisani*

Všeč mi je bil sin starešine tabora.

Filip

Všeč mi je bil Štajerec, ko je plesal z žago. Zakaj? Ker je bil smešen. *Teja*

Film mi je bil všeč zaradi tega, ker je bil smešen. *Gaja*

Čebelice v Vipavi

Klub Čebelice poskuša početi čim bolj raznolike stvari. Na eni strani poskušamo razvijati družbeno odgovornost, na drugi strani pa poskušamo članom v naravi ponuditi kakšno novo izkušnjo.

Plezanje v Vipavi - Rok v akciji.

Tako smo se 26. 1. 2014 trije Mravi odpravili na vipavski konec. Čebelice sva zastopala Simon in jaz, pridružil pa se nama je še Matej. Najprej smo se spoznali s športno plezalnimi smermi v sektorju Pikapolonica, kjer smo zlezli vse "trojke" in dve "štirki". Ker nam je ostalo še precej časa, smo jo mahnili še na Gradiško turo in preizkusili naše pasove in samovarovalne komplete. Brata Plestenjak sta pokazala precej navdušenja nad tovrstnim početjem. Bili smo si enotni, da bo potrebno takšne akcije še kdaj ponoviti.

Rok Zaletel

Vod Zmešani skozi oči njihove vodnice

Zmešani so trenutno najstarejši GG vod v našem rodu. Njihova starost je dokaj raznolika, od sedmega do devetega razreda, zato je tudi vod precej razgiban. Da se tri punce in pet fantov poleg zabave kdaj pa kdaj tudi česa naučijo, mi pomaga še so-vodnik Jan.

Stvari, ki se jih učimo, so običajno povezane z orientacijo (oh, ja, naše skice, kako ste kaj?), z življenjem v naravi, včasih tudi organizacija kakega izleta in podobnih zadev, seveda pa stvari pogosto ne gredo po planu (Le zakaj bi šlo po planu, če gre lahko malo po svoje?). Vsak član voda ima pač svojo idejo, kako bi sestanki lahko izgledali ter kaj naj bi med njimi počeli, zato je rezultat, ko se vseh sedem znajde na kupu, pogosto nepredvidljiv. Različne kombinacije imajo seveda različne učinke, včasih je kombinacija bolj eksplozivna, drugič bolj umirjeno upočasnjena … Na našo srečo pa soba na Rožičevi marsikaj prenese, tudi to bo preživela.

Kot njihova vodnica seveda upam, da bo vod ostal skupaj ter da jih bom srečno pripeljala do PP starosti in če jih bo le zanimalo, morda tudi do kakšne vodniške ali podobne funkcije. Še dobro, da imam še približno dve leti časa, da jih prepričam, kako je tudi to lahko res kul. Pa čeprav so včasih dovolj naporni, da bi si človek najraje vzel kak mesec počitnic. *Taja*

Vod Pogumne rutke

NARAVNIKI

Najbrž se sprašujete, zakaj takšen naslov. No, napisala bom zgodbo, ki se je pripetila v našem vodu in v našem vodu se kar malo preveč hecamo. Pa začnimo z zgodbo.

Bil je kar lep dan. Člani našega voda smo se ravno zbirali in ko smo hoteli pričeti s sestankom, se je zgodilo nekaj groznega. Iz grmovja je prilezla poškodovana žaba. Vanja je planila do grmovja, pograbila žabo in jo odnesla v taborniško sobico, nam pa se sploh ni sanjalo, kaj se dogaja. Zato smo se še zmeraj prepirali o tem, kako se bo imenoval naš vod. Jon in David sta trdila, da so Didžej mravlje najboljše ime za vod, drugi pa se nismo strinjali. Ko smo prišli gor v sobico vsi, je žaba že imela povito nogo. Čez kakšen teden je bila že v redu.

Vedno se nam pripeti kaj takega, zato nismo več imeli časa za vod, ampak samo še za naravo in živali.

Petra

K tabornikom zelo rad hodim, ker mi je všeč, se veliko naučim in spoznam veliko novega.

David

Na Fotoorientaciji je bilo lepo. Spoznala sem mesto in se zabavala.

Zoja

Ko sem začela hoditi k tabornikom, sem šla le nekajkrat, nato pa dvakrat nisem mogla iti. Ko sem manjkala, sem zamudila najboljše stvari. Enkrat smo šli gledat Gremo mi po svoje 2. Bilo je super.

Enja

Fotoorientacija 2013 (Vanja, Jan, Jon, Zoja).

Intervju s člani voda Super mega zombiji

1. Kako se vaš vod imenuje?
- Super mega zombiji.

2. Kako je dobil to ime?
- Težko. Rebeka se je spomnila zombiji mi pa smo dodali še super in mega.

3. Koliko vas je v vodu?
- 10.

4. Koliko ste stari?
- 6-7,5 let.

5. Kdo je vaš vodnik?
- Rebeka.

6. Zakaj je vaš vod poseben?
- Zato, ker zelo kričimo in ne ubogamo Rebeke in ker je fantov več kot punc.

7. Ali na sestankih vedno nosite rutke?
- Neeee. Ker jih pozabimo ali pa jih še nimamo.

8. Kaj najraje počnete na sestankih? Kaj si želite početi?
- Najraje kurimo s palčkami ali s kresilom. Najraje smo zunaj.

9. Katere vozle poznate?
- Babjega, kavbojskega in še kakšnega, ampak se ne spomnimo imena. Na MČ veselih srečanjih smo se naučili tudi osmico in vrznega.

10. Ali ste se že udeležili kakšne taborniške akcije? Katere?
- Ja! Zimovanja (lani), Septaborja, poletnega tabora, Feštivala …

11. Ali znate kakšno taborniško pesem? Katero?
- Znamo Himno medvedkov in čebelic, Katjušo, taborniško himno, Bor do bora in še kakšna se najde.

12. Ali ste si že ogledali film Gremo mi po svoje 2? Kakšen se vam je zdel?
- Jaaaa. Kulski! Najboljši! Ampak prvi del je bil boljši.

13. Kaj si želite postati pri tabornikih?
- Lina in Miha : starešina, Maks nima pojma, Filip in Tim pa bi bila vodnika.

Intervju sta opravili Eva in Neli iz voda Zmešani

Nagajive žabice

Letos smo v našem društvu prvič ustanovili vod najmlajših tabornikov – murnov (do 6 let). Zanimanje za ta vod je bilo kar veliko in kar hitro smo zbrali 10 pogumnih predšolčkov, ki so si želeli postati mladi taborniki.

Naš prvi sestanke je bil v sredo, 13. 11. 2014, v naši taborniški sobici. Spoznali smo se in hitro postali pravi prijatelji. Seveda smo si morali na prvem vodovem sestanku izmisliti ime skupine in vsi smo se strinjali, da se bomo imenovali NAGAJIVE ŽABICE.

Ker je bil tako številčen vod najmlajšim kar velik zalogaj, se mi je kmalu, kot moja pomočnica, pridružila Polona (bivša Mravovka in mami naše žabice Larje).

V štirih mesecih našega druženja smo Nagajive žabice naredila in spoznale kar precej stvari – naredili smo si vodove rutke, da lahko na sestanke, kljub temu, da še nimamo čisto pravih taborniških rutk, pridemo z rutkami; spoznali smo znak RČM in ZTS, se naučili nekaj novih pesmic, narisali nekaj slikic, izdelali smo glasbila, ki smo jih uporabili na našem nastopu na rodovi čajanki; spoznali smo potne znake in Lov na lisico (na nočnem pohodu z lučkami so nas potni znaki pripeljali do lisice); izdelali smo ptičjo krmilnico, ugotavljali smo, kaj potrebujemo na zimskem izletu, kaj se dogaja z naravo in kaj počnejo pozimi gozdne živali, naučili smo se izdelati polvozel in iz šotorke narediti nosila in bivak. Seveda pa se na vsakem vodovem sestanku tudi veliko igramo in se imamo fino.

Verjamem in si želim, da bomo

Nagajive žabice z Dedkom Mravom na čajanki.

Nagajive žabice ostale dolgo skupaj, se zabavale, hodile na izlete, se veliko naučile in da bomo vsi ostali taborniki celo življenje.

Člani voda NAGAJIVE ŽABICE pa so**: Brina, Meta, Zala, Vito, Livia, Makau, Larja, Pija, Val, Leja** in včasih se nam pridruži tudi **Bor**.

Jana

Trženje v ZTS

Ena izmed zadnjih delavnic na MZT-jevem motivacijskem vikendu, na katerega smo se novembra odpravili Maja, Ram in jaz, je bila trženje v ZTS-ju. No, ker to ni bila ravno debata ali pa zbiranje idej in mnenj, bi bil bolj primeren izraz predavanje.

Andrej Lozar, tajnik ZTS, je govoril o uporabi znakov taborniških organizacij kot znamk, sodelovanju s sponzorji ter drugih načinih, s katerimi bi lahko taborniške neprofitne organizacije služile denar. Ponosno nam je predstavil tudi takrat ravno končani projekt igrice Gremo mi po svoje 2 in nekaj nadaljnih načrtov. Pri tem je seveda tudi odgovarjal na vprašanja in se odzival na komentarje. Sama nisem dobila občutka, da bi tem tujim mnenjem ali skrbem zares prisluhnil, šlo je bolj za ponavljanje prej navedenih dejstev oz. napovedi in izogibanje konkretnim odgovorom na mnenja, ki se niso skladala z njegovo oz. ZTS-jevo vizijo »*krasnega novega taborništva*«.

Ignoriranje bolj realističnih ali pa mogoče pesimističnih napovedi je očitno dober manever za spreminjanje lastnosti taborniške organizacije, ki je po mojem mnenju temeljna, to je dejanska neprofitnost. Seveda rod za delovanje potrebuje denar, ampak menim, da za dosego te vsote ni potrebno prodajanje produktov, na katerih je taborniški znak, sploh če ti produkti nimajo pravzaprav nobene veze s taborništvom ali taborniškim načinom življenja. Poleg sredstev, ki rodu ostanejo od večjih akcij, članarin in podobnih virov, obstaja še kar nekaj razpisov, na katere se rodovi lahko prijavijo in dobijo razna sredstva. Namen vsega tega pa je bolj kvalitetno izvajanje programa po najnižji možni ceni. Taborniška organizacija, vsaj po mojem mnenju ni kraj za kupčkanje denarja in proizvajanje profita. Kakršna koli sredstva organizacija pridobi, naj bi bila namenjena dejavnostim in izobraževanju članov.

Ne bom trdila, da vem veliko o ekonomskih in pravnih značilnostih neprofitnih organizacij, kar mogoče omaja verodostojnost in težo mojega mnenja, ampak moja logika je, da je neprofitna organizacija tista, ki ne proizvaja profita.

Poleg osnovne ideje trženja, ki se mi zdi dokaj zgrešena, pa je tukaj še pristop. Vodstvo v ZTS se je samo odločilo o tej novi smeri pridobivanja sredstev in prepoznavnosti, ne da bi o tem potekla kakšna debata in izmenjava mnenj z rodovi. Ideja je zrasla na njihovem zelniku in potem je tam kar naenkrat zrasla še, že prej omenjena, družabna igra GMPS 2 z znakom ZTS in pripisom »Taborniki priporočamo!«. Igra je mišljena kot dodatek filmu, česar niti ni potrebno izpostavljati. Ni je mogoče zamaskirati v samostojen projekt, ki temelji na taborništvu, čeprav to nekateri poskušajo. O kvaliteti te igre ne bom razpravljala, ker to pač ni namen tega prispevka, a je kot tabornica ne bi priporočila bolj ali manj nikomur. O filmih samih sem slišala veliko mnenj in večina teh ni bila pozitivnih. Umetniške značilnosti filma so subjektivne in o njih ne bi pisala, je pa dejstvo, da ne prvi ne drugi del ne prikazuje taborništva. Nekajkrat sem že slišala, da je to film o tabornikih in ne taborniški film, a se tudi s tem ne strinjam povsem. Tabori drugih rodov so mi sicer dokaj velika neznanka, če pa sklepam po našem, film ne prikazuje niti tabornikov niti tabora. V njem pač nastopajo ljudje z rutkami, to pa je tudi vse. In glede na to, da napačno predstavlja vrednote in aktivnosti tabornikov ter je splošno mnenje tabornikov, da naše organizacije ne predstavlja, tudi ni nobenega smisla v tem, da bi ga podpirali s svojim znakom. In zato ga tudi nismo. Taborniki so sodelovali na premierah in drugih dogodkih, ki so služili namenom prepoznavnosti in pridobivanju članov, kar se mi ne zdi sporno, ker je bilo jasno, da s tem ne podpiramo vseh idej v filmu. Pravzaprav so napačni vtis popravili ali pa to vsaj poskušali. Debat o primer-

nem odzivu na film je bilo kar nekaj, vseeno na koncu niso bili vsi zadovoljni, so bili pa vsaj obveščeni.

Zgodba o družabni igri pa je malo drugačna. Da igra bo, je bilo sicer znano in najverjetneje od nje nihče ni pričakoval ničesar neverjetno taborniškega. Razumem, da ZTS ima vodstvo, zato, da vodi njihovo organizacijo, a vseeno predstavljajo zvezo tabornikov, torej vseh taborniških rodov v Sloveniji. Do naše načelnice ni prišlo nobeno vprašanje ali povabilo k delitvi mnenja o trženju taborništva s to igro, ali nasploh o trženju taborništva, zato predvidevam, da takšnih vprašanj pač ni bilo in se je ZTS samostojno odločil, da na škatlo nalepi svoj znak. S tem so torej podprli igro in javnosti sporočili, da nam je všeč. To, komu je všeč, je drugo vprašanje, osebno pa me skrbijo vse stvari, ki so jih s tem posledično podprli. Na prvem mestu sta filma, ki ne prikazujeta taborništva. Torej so z eno potezo zavrgli vse prejšnje napore, da bi javnosti dopovedali, da so ideje o taborništvu v filmu zgrešene: da se najmlajši člani (kot tudi starejši) v resnici ne odpravijo na samostojen potep sredi tabora, da odgovorne osebe nimajo zasebnih siest v družbi alkohola in še cel kup prizorov, ki črnijo taborništvo ali pa ga le napačno predstavijo. Ko sem našega predavatelja povprašala o tem vidiku trženja igre, je brezskrbno odvrnil nekaj v smislu, da tega ZTS ne podpira in ne prodaja. Potrošnik pač ne bo dojemal tega dejanja kot to, kar ni in tega česar niso načrtovali. Logično. Saj vsi vemo, da reklame v javnosti vedno pustijo točno tak vtis, kot ga je oglaševalec nameraval pustiti. S sarkazmom na stran, bojim se, da bodo ta in podobni projekti očrnili taborništvo v očeh javnosti in še bolj razširili nerazumevanje dejstva, da smo taborniki prostovoljci in za svoje delo ne dobivamo plačila, kar že sedaj ni jasno obči javnosti. Ali gre tukaj za mojo paranojo ali nepremišljenost ZTS-a, presodite sami.

Nepravilnosti, o katerih bi lahko v zvezi s to temo pisala, je še kar nekaj (kar se mene tiče, je ena že trženje samo), morda pa bo moje mnenje vzpodbudilo še kakšno drugo. Mogoče nam bo tabornikom v poplavi materializma in kapitalizma uspelo ohraniti prvotni namen in bomo v boljše ljudi še naprej vzgajali s pomočjo narave in ne dodatnih sredstev.

Vanja

Čokolešnik vs. Čokolino – epilog

Sicer so se moja čustva okoli te zadeve že umirila, pa vendar se, na željo in pobudo z več strani, še enkrat vračam na to debato. Upam da zadnjič.

Alea iacta est. Kocka je padla. Po Majkijevi provokaciji in neveljavnih glasovih v tekmi Čokolešnik vs. Čokolino, smo se Čebelice odločile, da stvar preizkusimo tudi v živo, ne samo na papirju in s hordo MČ-kov, ki jim je Majki obljubljal sladkorčke v zameno za glasovanje.

Testiranje je potekalo v generalštabu, panju našega Trota, natančneje v laboratoriju za gurmanstvo. Vzorca smo anonimizirali in ju pripravili po recepturi: 90 g žitaric v 300 ml toplega mleka. Pet visoko kvalificiranih Čebelic je ocenjevalo oba pripravka v osmih različnih kategorijah – sladkost, aromatičnost, konsistenca, videz, okus, vsebnost lešnikov, vsebnost čokolade in splošno. Da smo si olajšali delo s statistično obdelavo podatkov, sta bili možni samo oceni 1 ali 0 (npr. če si dal točko prvemu vzorcu, je drugi vzorec dobil nič točk). Ocene smo sproti zapisovali na ocenjevalni list, na koncu pa je vsak izmed nas ugibal, kateri vzorec se je skrival pod številko 1 in kateri pod številko 2. Štiri izmed petih okuševalcev smo pravilno ugotovili, da je z 18 točkami zmagal Čokolešnik, se je pa Čokolino kar dobro držal skozi celotno testiranje in na koncu zbral 14 točk.

Lahko samo rečem, da sem zadovoljen s končnim izidom, pa ne samo zato, ker sem se takrat najedel, ne. ISO testiranje je po JUS-u dokazalo, da se je Majki motil oz. je njegov okus drugačen od večinske populacije (vsaj kar se naših taborniških vrst tiče). Žal se Majki tega testiranja kljub povabilu ni udeležil, zato predlagam, da se test ponovi v njegovi prisotnosti. In še vedno ti prepuščam vso svobodo, Majki, da me prepričaš, da je Čokolino boljši.

Če strnem zaključno misel, ne da bi preveč dolgovezil – s Čokolinom ni nič narobe, je pa ljudstvo odločilo, da je Čokolešnik boljši. Howgh, govoril sem.

Jaka

V nadaljevanju si lahko preberete kolumno s tabora, ki zaradi napake pri kopiranju ni izšla v tabornem Mravljinčku. Za napako se v uredništvu opravičujemo. Želimo vam prijetno branje!

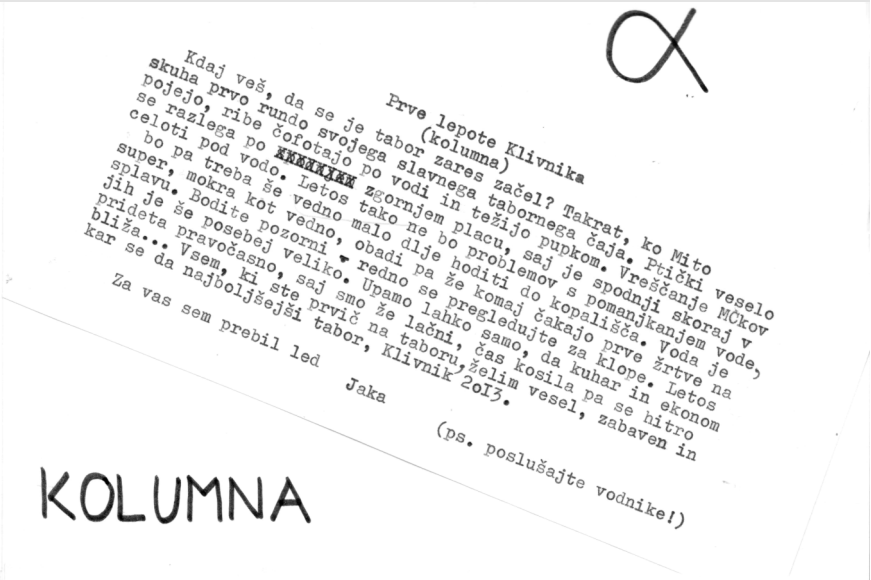

Prve lepote Klivnika
(kolumna)

Kdaj veš, da se je tabor zares začel? Takrat, ko Mito skuha prvo rundo svojega slavnega tabornega čaja. Ptički veselo pojejo, ribe čofotajo po vodi in težijo pupkom. Vreščanje MČkov se razlega po zgornjem placu, saj je spodnji skoraj v celoti pod vodo. Letos tako ne bo problemov s pomanjkanjem vode, bo pa treba še vedno malo dlje hoditi do kopališča. Voda je super, mokra kot vedno, obadi pa že komaj čakajo prve žrtve na splavu. Bodite pozorni, redno se pregledujte za klope. Letos jih je še posebej veliko. Upamo lahko samo, da kuhar in ekonom prideta pravočasno, saj smo že lačni, čas kosila pa se hitro bliža... Vsem, ki ste prvič na taboru, želim vesel, zabaven in kar se da najboljšejši tabor, Klivnik 2013.

Za vas sem prebil led

Jaka

(ps. poslušajte vodnike!)

KOLUMNA

Zapis št. 2
(kolumna)

Tabor je v polnem zagonu. Ogenj gori, MČki motijo spanec vodstva, dežurni se izmikajo dolžnostim, vodovi kotički so izbrani. Ena izmed aktivnosti na taboru so tudi veščine, ki nam vsem krasijo kroje in razširjajo obzorja taborniških znanj. Veščina ni nič drugega kot privlačnejša beseda za pouk. Glede na to, da tudi sam vodim veščino, vem, kako zahtevno je prenesti znanje na ostale. V šolah nam podajajo informacije, ki so po mnenju ministrstva najpomembnejše. Mislim, da mi ni treba posebej poudarjati, da je pomembnost dokaj relativen pojem, odvisen od ideološkega polja, kateremu pripadata šolski minister in premier. Ukazi ministrstva tako pridejo do učiteljev z velikim zamikom, do učencev pa še kasneje. Tako ni čudno, da otroci, ki prvič pridejo na tabor, niso prav veliko seznanjeni s tem, kar se dogaja okoli njih, izven šolskih zidov (tukaj so delno krivi tudi permisivni starši). Zatorej - Pomislite kaj bo trajalo dlje, narava ali veljavnost vaše izobrazbe? Najdite kompromis med količino in uporabnostjo znanja. Predvsem pa ne zaupajte vsemu, kar slišite/vidite.

Jaka

Tvoje jutro, tvoj dan
Vlado Kreslin

```
  C     G           F           G
Nočne sence se poslavljajo v dan
a           G           F   G
v megli nad vodo star mlin,
           C       G   F        G
poslednje sanje se umikajo stran
a        G        F  G
nazaj v lepši spomin.
```

```
Prvi žvižg se zareže v zrak
in žarek se
nad strehe mesta, v glave,
srce in kleti
še en nov dan se budi.
```

```
Novo jutro, nov dan!
```

```
Včasih, redkokdaj
se fino ti zdi,
da si živ,
da te nič ne boli,
da je najlepši žarek,
ki tebe zbudi,
ko si ga odgrneš z oči.
```

```
To je tvoje jutro, tvoj dan!
```

Vir: http://www.youtube.com/watch?v=HKsinWHf7zg

e-pošta: rcm@rutka.net

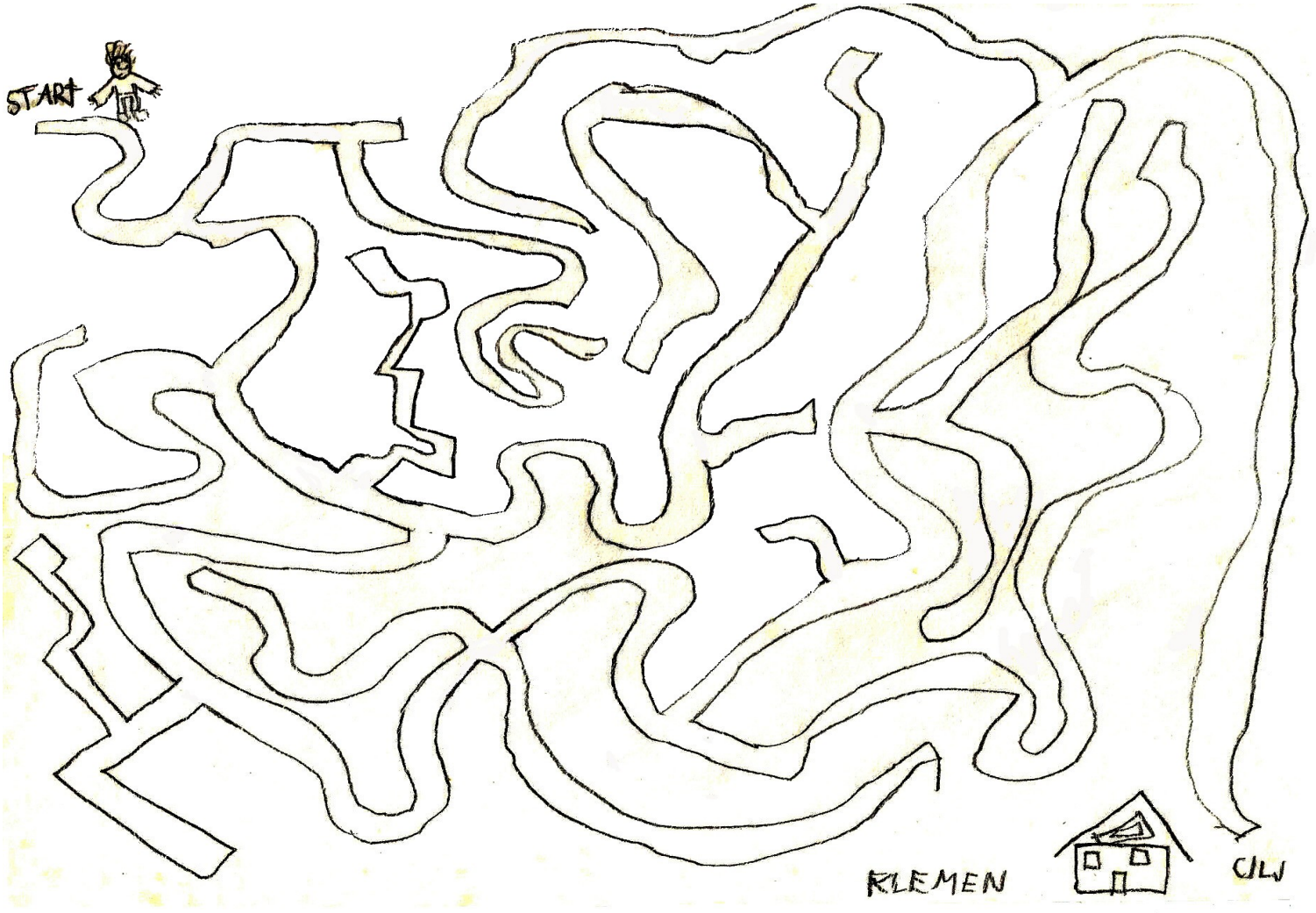
START
KLEMEN
CILJ

Pridi na

TABOR

9. - 19. julij 2014

Več informacij pri vodnikih!